

Inleiding

Onze huidige samenlevingen bestaan in hoofdzaak uit twee verschillende typen, namelijk de één is die van geven, en de ander is die van nemen.

Men kan ze ook door elkaar mengen, en dan krijgen we een samenleving die aan elkaar hangt van geven én nemen. Dat is het eten van twee wallen.

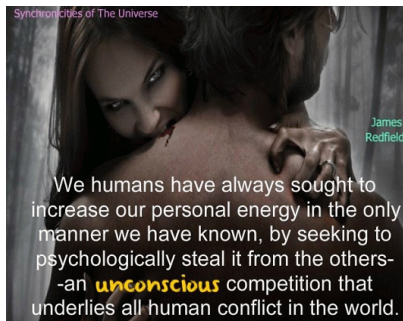
Over het algemeen komt het in een dergelijke gemengde samenleving erop neer dat de mensen niet zelfbewust zijn, en het leven nemen zoals het hen opgelegd is. Men ziet het systeem van nemen als een noodlot waaraan wij niet zouden kunnen ontkomen. Men kan in het boek van Cor Huizer 'Slavernij is economische noodzaak' hier meer over lezen. De meeste systemen die in onze samenleving werkzaam zijn, zijn erop uit om te nemen, om onder dwang een groot deel van ons bezit en van onze arbeid van ons af te pakken. Dat kan men een last noemen waaronder wij een leven lang zuchten en zwoegen. Het woord be-last-ing is daarvan een voorbeeld. Men kan het nog zo vriendelijk laten voorkomen, en met een motto van 'leuker kunnen wij het niet maken' voordragen, maar het is en blijft dwang, en niemand zal het ooit vrijwillig uit zichzelf van harte geven.

Dit rekenen wij onder het systeem NEMEN.

Het andere systeem is vrijwillig GEVEN.

De twee hierboven genoemde systemen laten zich niet vermengen, want dan gaan ze schiften. Dan krijgen wij ongezonde toestanden.

De wereld van het nemen begon al in de Hof van Eden, en daarna zien we het opbloeien. De bedoeling van onze Schepper was een wereld van geven te laten ontluiken, wat echter door kwade machten werd tegengewerkt. Het doel van onze Schepper werd weliswaar gedwarsboomd, maar kon niet worden uitgebannen. In het hart van de Adam-mensen ligt de wortel van het GEVEN, waarin het gif van het NEMEN door afvallige kwade machten werd ingebracht door verleiding. Sindsdien ontstond er een worsteling, een strijd op leven en dood, waarin de machten van het Licht (dat is GEVEN) en de machten van de Duisternis (dat is NEMEN) elkaar het licht in de ogen niet gunnen. De oer oude machten

van het nemen vonden het geld uit en de geldhandel, om daarmee eigendommen en producties van anderen naar zich toe te kunnen halen. De geldhandel is erop gericht dat de rijken steeds rijker worden en de armen in slavernij gehouden kunnen worden. En, wie zijn die rijksten ter wereld vandaag de dag? Het zijn de machthebbers, de grootbankiers en mega-industriëlen, als de Rothschilds, de Rockefellers, en de 13 families die tot de CFR, Bilderberger-top behoren. Het is bij hen nemen, nemen en nog eens nemen, en dan is het nog nooit genoeg !!!

Het huidige leven is een waandenkbeeld (illusie)

Men kan bovenstaande stelling bewezen zien op de website van Beau Lotto, die de oprichter is van Lottolab. De vertoningen die Beau geeft met kleuren tonen aan dat wij leven bij illusies, met name optische illusies. Het oog wordt echter niet verzadigd van het zien, en de bloedzuiger als symbool van het 'nemen' heeft twee dochters: Geef, Geef ! Zie Spreuken 30:15. De rijke bankiersfamilies en andere geldmagnaten lezen liever niet onderstaande teksten uit de Bijbel:

Jeremia 9:23 Zo zegt JHWH: Een wijze beroeme zich niet in zijn wijsheid, en de sterke beroeme zich niet in zijn sterkheid; een rijke beroeme zich niet in zijn rijkdom;

24 Maar die zich beroemt, beroeme zich hierin, dat hij verstaat, en Mij kent, dat Ik JHWH ben, doende weldadigheid, recht en gerechtigheid op de aarde, want in die dingen heb Ik lust, spreekt JHWH.

Prof. dr. A.J.Th. Jonker: Zelfzucht = halen, zelfverrijken, hunkeren, worstelen en wroeten om zichzelf ten koste van anderen te goed te doen. **De liefde leeft van geven, de zelfzucht leeft van nemen.**

We zien het in de Israel-volkeren die aan andere volkeren in nood, waar rampen deze andere volkeren treffen, mild geven. Dat zullen de niet-blanke volkeren op aarde niet of nauwelijks doen. Wanneer wij lezen hoe de mentaliteit in China is, dan is daar niet veel goeds van te verwachten. Xandernieuws heeft het volgende artikel erover op zijn website staan:

<http://xandernieuws.punt.nl/content/2013/02/China-stevent-op-gigantische-milieuramp-af>

China stevent op gigantische milieuramp af'

Xander 24-02-2013 17:02- in algemeen-nieuws, economie, gezondheid-psychologie, natuur-weer-klimaat
 'Chinezen hebben cultuur van corruptie, misleiding en uitbuiting' - 'China heeft zichzelf dodelijk vergiftigd zal 100% zeker instorten'
http://www.naturalnews.com/039195_organic_foods_china_pollution_nightmare.html

Grond, water en lucht in China zijn te ernstig vervuild om een totale milieustorting nog te kunnen voorkomen.

Het Chinese sprookje is bijna uit en zal in een vreselijk drama van ongekende omvang ontaarden. Althans, dat schrijft Mike Adams van de bekende Amerikaanse alternatieve nieuwssite Natural News. Volgens Adams, die Mandarijns spreekt en China goed kent, zinkt het economische 'wonderland' steeds sneller weg in een gigantische beerput vol giftige stoffen die al veel steden en rivieren vrijwel onleefbaar hebben gemaakt. De Chinezen malen er echter niet om, schrijft hij. 'Het enige waar zij om geven is winst.'

Adams legt uit dat 'biologische' voeding en voedingssupplementen uit China één grote hoax

zijn en grotendeels op fraude berusten. De term 'biologisch' zegt enkel iets over het groei- en productieproces, niet over de kwaliteit van bijvoorbeeld het grondwater waarmee deze gewassen worden besproeid. En daar schort het hem nu juist aan in China.

In China mist vanwege vervuiling

Uit een recente overheidsstudie bleek dat 90% van het grondwater in China is vervuild, het meeste daarvan ernstig. Al 200 miljoen Chinezen beschikken niet (meer) over zuiver drinkwater. 'China is één van de meest

vervulde chemische beerputten op aarde. Het land stikt in een vervuilingsnachtmerrie,' aldus Adams.

Giftige rivieren vliegen in brand

De weinige milieuregels die er zijn worden in China nauwelijks nageleefd of afgedwongen. Kwik wordt gewoon in rivieren gedumpt. Rioolwater wordt ongefilterd op landbouwgewassen gesproeid. Fabrieken blazen hun chemische afvalproducten rechtstreeks de atmosfeer in. 40% van de rivieren is inmiddels zó giftig dat ze soms letterlijk in brand vliegen. Een Chinese milieuableenaar weigerde onlangs niet voor niets een bedrag van \$ 30.000 om 20 minuten in een lokaal riviertje te zwemmen (3).

Het rivier- en grondwater in China zit barstensvol chemicaliën, pesticiden en zware metalen. Daarom is 'biologisch' of 'organisch' voedsel uit China niet te vertrouwen, zegt Adams. Uit een onderzoek bleek bijvoorbeeld dat het 'biologische' voedingssupplement chlorella uit China 10 x zoveel aluminium bevat als hetzelfde product uit Taiwan. Sowieso zijn alle producten uit Taiwan volgens hem van veel hogere kwaliteit en zijn de Taiwanese 'veel eerlijker en integerder' dan de Chinezen.

'Dankzij communistisch regime geen moreel kompas'

De reden waarom China op een totale ecologische ineenstorting afstevent is voor Adams, die Mandarijns spreekt en het land goed kent, duidelijk: het land wordt al tijden geregeerd door een communistisch regime dat vrijwel alle vormen van religie heeft verboden, waardoor 'de Chinezen nooit ethische en morele waarden hebben geleerd. Ze hebben geen moreel kompas. In heel China denkt de meerderheid van de mensen dat je door leugen, bedrog en diefstal het beste vooruit komt in het leven, ook als dit ten koste gaat van anderen.'

Als voorbeeld geeft hij bijvoorbeeld het bewust verwerken van melamine in babyvoeding, terwijl men wist dat duizenden kleine kinderen hierdoor zouden sterven. 'China is het land waar de verf op kinderspeelgoed krankzinnig veel hersenbeschadigend lood bevat. China is een natie waar me alles doet om een product goedkoop te maken, zolang ze het maar kunnen verbergen en de koper kunnen misleiden. Daarom staat 'made in China' al tijden synoniem voor 'rotzooi!'.

'Overheersende filosofie: Naai de klant'

Nog een voorbeeld: iedere Westerling 'vermoordt zijn eigen huisdier' als je hem speciaal speelgoed uit China geeft omdat dit vol zit 'met de meest idiote, zeer giftige chemicaliën die kanker veroorzaken.' In de VS zou dit al geleid hebben tot een forse stijging van het aantal kankergevallen onder honden en katten. 'In China geeft men niets om de klant. De overheersende filosofie is de klant te naaien, zelfs bij de eerste bestelling. In China wil men de mensen bedriegen in plaats van tevreden stellen. Dat zie je tot de top van de overheid, wat natuurlijk een communistische politiestaat is waar wetten door de loop van een geweer worden afgedwongen en het hulpeloze, ontwapende volk geen enkele rechten heeft. China heeft een cultuur van corruptie, misleiding en uitbuiting.'

Chinese fabrikanten en exporteurs vervalsen op grote schaal documenten waaruit de 'kwaliteit' van hun producten moet blijken. 'Valse papieren maken is routine,' schrijft Adams. 'Dat krijg je als een volk zonder enige ethische code en onder een communistische politiestaat leeft. Ze hebben geen waarden, geen moreel kompas. Er is geen verschil tussen de waarheid spreken en liegen, het gaat alleen om geld verdienen.'

Afval in China gaat zo de rivier in

'Meest achterbakse leugenaars en bedriegers'

'Ik zeg niet dat alle Chinezen liegers en bedriegers zijn, maar veel wel. Iedereen die daar net als ik een poosje gewoond heeft weet precies waar ik het over heb. Dit is een land waar misleidende fabrikanten witte sesamzaden met giftige verf zwart maken, waar men duizenden baby's vermoord door melamine in babyvoeding te stoppen. Ze geven er niets om. China is een land dat morele waarden heeft afgezworen en zelfs heeft

aangevallen. Als er één land is waar mensen je belazeren, dan is het China. Hier leven de meest achterbakse, oneerlijkste leugenaars en bedriegers die je ooit zult ontmoeten.'

Volgens Adams zijn er natuurlijk ook Chinezen die wel goede bedoelingen hebben en zich tegen deze cultuur verzetten. Ze zijn echter in de minderheid en maken geen enkele kans tegen de wurgende dictatuur in Beijing. Eén van de belangrijkste redenen waarom het de Chinezen ondanks hun enorme aantal niet lukt om tegen de overheid in opstand te komen is de sterke decentralisatie, waardoor mensen zich vrijwel uitsluitend tegen de plaatselijke, met veel autonomie behepte overheden verzetten en niet tegen de landelijke, die hierdoor decennialang aan de macht weet te blijven (2).

China stevent op gigantische milieu instorting af

'China stevent 100% zeker op een milieu-instorting af,' schrijft Adams. 'Het land heeft zichzelf ver voorbij het punt voor het langdurig instandhouden van het leven vervuild. Kinderen worden als mutanten geboren. Vissen zijn uit rivieren verdwenen. Het grondwater is zo giftig dat het in de gewassen terecht komt. De lucht in steden is zó giftig dat je al kanker krijgt door enkel adem te halen. Bovendien zorgt China's éénkindbeleid ervoor dat meisjesbaby's routineus massaal worden vermoord, verdrinken en verstikt, omdat gezinnen een zoon willen en geen dochter.'

'Chinezen hebben zichzelf dodelijk vergiftigd'

'China heeft zichzelf dodelijk vergiftigd,' concludeert hij. 'Het is slechts een kwestie van tijd voordat het land instort onder een beerpunt van gif en leugens. De economische 'boom' is bijna over en zal worden gevolgd door zo'n gigantische en afschuwelijke milieu-implosie, dat de wereld compleet verbijsterd zal zijn. Bedenkt dat China zó corrupt is dat het niet zal stoppen dat fabrieken openlijk hun gif in de grond en de lucht blijven pompen. Officials worden omgekocht om dit te verbergen. De corruptie is zo diepgeworteld in de Chinese cultuur, dat eerlijkheid en verantwoordelijkheid deze misleiding nooit zullen kunnen overwinnen.'

Voedsel of voedingssupplementen uit China kopen betekent producten in huis halen die afkomstig zijn uit het meest giftige milieu op onze planeet en die 'gemaakt zijn door de meest misleidende en corrupte leugenaars en onderkruipers op aarde, die worden geregeerd door één van de meest

dictatoriale en tyrannieke regeringen die de geschiedenis ooit heeft gekend.' (1)

Tot zover Xander

Prof.dr. A.J. Th. Jonker zegt er het volgende over:

Tweeërlei trouw.

En Obadja was de Heer zeer vrezende, 1 Kon. 18:3b.

Elia en Obadja. Wat een verschil! Wat een tegenstelling, schrill en scherp! De strenge boetprofeet, die door de eenzame wildernis ronddoelt in zijn kemelsharen mantel, een soort van schrikgestalte, een spookgestalte bijna, en de buigzame hoveling, die zachte kleren draagt in 's konings huis, meegenietend van de weelde die er in de grote wereld opbruist, meespelend het spel haar ijdelheid.

Een mens, die staat als een rots zo vast, en een mens, die kruipt door de mazen heen. Wellust om de hele wereld tegen zich in 't harnas te jagen, en angst om 't met die wereld ook maar op een enkel punt te kwaad te krijgen. Vleesgeworden onwrikbaarheid aan de ene zijde, en vleesgeworden plooibaarheid aan de andere kant. De waterval, die met donderend geweld naar beneden stort, meesleurend alles wat er in de weg komt, en het beekje dat daar onder 't lover heen ritselt en weg murmelt, bijna onhoorbaar en zonder te kunnen schaden. Het bulderen van de storm en het suizen van de zachte koelte. Een slagzwaard dat rookt van mensenbloed, en een porseleinen poppetje op de etagère.

Bliksemgeflicker en parfum.

Nietwaar, we ontkomen nauwelijks aan de verzoeking om over die Obadja de violen van onze toorn uit te storten. Wie kan nu eerbied hebben voor een mens, die in een tijd waarin alles scheurt en alles breekt en alles bloedt, de kunst verstaat om een gemakkelijk en rustig leven te leiden? De gunst genieten van de goddelozen Achab, die Gods profeten doodt, en voorzeker ook met Obadja korte metten zou gemaakt hebben, als deze hem maar eenmaal flink de waarheid had durven zeggen. De gruwelen van de Baälsdienst stil laten begaan in eigen omgeving. Terwijl Elia leven moet van de afval van de raven, leent hij er zich toe over de festijnen en slemppartijen aan het of toezicht te oefenen. Terwijl het volk de hongerdood sterft, gaat hij er mee op uit om gras te zoeken voor de paarden

en de muilezels van de koning, van de koning, die Gods oordeel trotseert, en een vloek brengt over gans Israël. En als de boetprofeet hem opdraagt zijn heer de boodschap te brengen, dat Elia hem verlangt te spreken, o dan siddert hij als een espenblad... indien de Geest van God de man Gods eens wegnam en de koning vond hem niet, o, o, dan zou hij boos worden en hem, Obadja, doden, o! o!.... Wat is dat nu voor een karakter? Wie een vriend van de wereld wil zijn, maakt zich tot een vijand van God. Waar zijn de stenen?

Wacht even.

Van diezelfde Obadja, voor wie u al uw doemvonnissen in gereedheid brengt, lezen wij dat hij, te midden van de grote vervolging van de dienaren van God, honderd profeten nam en ze verborg bij vijftig man in een spelonk en ze onderhield met brood en water. En voor de ogen van de strenge Elia zelf durft hij de verklaring af te leggen: "ik, uw dienstknecht, vreest den Heere van mijn jonkheid af". Ja, als om te voorkomen dat er op dit punt ook maar enige twijfel bij ons zou overblijven, staat er uitdrukkelijk van hem geschreven, dat hij was de Heer zeer vrezende.

Zeer vrezende.

Een toonbeeld dus van echte, voortreffelijke godsvrucht, ondanks de indruk van lafheid en laksheid, die hij op ons maakte! De stenen, die we al oprapten, glijden ons vanzelf uit de handen. Het vonnis besterft ons op de lippen. We voelen ons beschaamd vanwege de oppervlakkigheid en de overhaasting, waarmee wij wilden oordelen En voorwaar, we hebben gelegenheid op te merken dat een mens daarom nog geen ongelovig mens is, omdat hij anders is en anders doet dan andere gelovigen. Overal waar inderdaad Christendom is, is het een en hetzelfde christendom. En overal is datzelfde christendom een ander christendom. Hetzelfde leven, in een oneindige verscheidenheid van vormen geleefd. Hetzelfde licht, zich brekend in tal van schakeringen, die, ofschoon onderling onderscheiden, in één heerlijke glans samenvloeien. Stel eens een pas bekeerde Hottentot of Papoea naast een gelovige, die tot de meest aristocratische kringen van onze Europese beschaving behoort! Vergelijk eens de levensbeschouwing van een of andere professor, die in de vrees des Heersen wandelt, met de levensbeschouwing van de schaapherder die achter zijn kudde op de Veluwe de psalmen Datheens loopt te zingen! Let eens op het grote verschil dat zich openbaart tussen de echte vroomheid van de begaafde

man die in de gisting van het openbare leven zijn roeping vervult, en de echte vroomheid van het moedertje dat ginds op het stille hofje met de breikous in de hand, urenlang in haar Bijbel zit te lezen. Zoveel dat uiteenloopt. Zoveel dat tegen elkaar indruist zelfs!

Wat de een doet, laat de ander na. Wat de een met een gerust geweten verricht, zou de ander zich niet durven veroorloven. En omgekeerd. Van de kameleon wordt verhaald dat hij de kleur aanneemt van het voorwerp, waarop hij zich nederzet. In zekere zin is dit met de godsvrucht ook het geval. Is uw christendom zo, dat het zich absorbeert in uw omgeving, dat het vervloeit in de toevallige omstandigheden en verhoudingen, waarin u u beweegt, ach! Dan is het geen christendom. Maar is uw christendom zo, dat het zich assimileert met uw omgeving, dat het op de omstandigheden en verhoudingen waarin u u beweegt, juist in de eigenaardige vorm daartoe vereist, zijn reinigende en verlossende invloed oefent, dan blijkt het daardoor juist het levende christendom te zijn. De beginselvastheid en daarom de rekbaarheid zelve.

Durft u de Apostel Paulus van ontrouw beschuldigen? Toch werd hij de Joden een Jood en de Grieken een Griek. En zo kan het gebeuren, dat iemand, die oor zijn toegeven en meedoen op de oppervlakkige beoordelaar de indruk maakt van een vriend van de wereld te zijn, toch in werkelijkheid een vijand van de wereld is en een vriend van God. Obadja staat schijnbaar aan de zijde van Baal, en in werkelijkheid aan de kant van God. Van Ananias wist niemand der Apostelen of in de Jeruzalemse gemeente, dat hij voor Jezus van Nazareth gekozen had, onder de Joden stond hij no bekend als een godvruchtige Jood, terwijl hij toch reeds feitelijk tot de beminde discipelen van God behoorde (Hand.9).

En dan 't verschil van karakter! Elk mens heeft zijn eigenaardige aanleg. Ook de gelovige behoudt het stempel van zijn persoonlijkheid, of liever: eerst door het geloof wordt hij een bepaalde persoonlijkheid. Ieder heeft zijn eigen temperament, zijn eigen roeping, zijn eigen blik op de dingen, zijn eigen manier om te leven het leven van God. Elia en Obadja. Petrus en Johannes. Luther en Melancton. Kingsley en Kierkegaard. Schakeringen! Tegenstellingen? Zoals u het schetterend geluid van de trompet een tegenstelling noemen kunt van de zachte klank die de kunstenaarshand aan de snaren van een harp weet te ontlokken. Zoals u de sneeuw witte lelie aan de waterkant een tegenstelling heten kunt van de donkerrode roos in uw

tuin. Als u u nu maar niet laat verleiden aan de harp een plaats onder de muziekinstrumenten te ontzeggen, omdat ze nu helemaal niet lijkt op een trompet, en aan de lelie een plaats onder de bloemen, omdat ze zo gans anders is dan de roos. Elia is trouw aan zijn roeping. Obadja aan de zijne. Wie komt de palm toe? Als u zegt: "Elia", dan zeg ik: "Obadja". Als u zegt: "Obadja", dan zeg ik "Elia". Geef ze beiden een erepalm. Is het een kleinigheid alle dagen met de slechtste mensen om te gaan en toch in reinheid te wandelen voor God? Is het een lichte zaak midden in de wereld en toch niet van de wereld te zijn? Is het niet moedig de profeten te beschermen, die Achab doden wil? Is het niet koninklijk onder al die lichtzinnige en afgodische hovelingen te staan als een mens, die niet ten halve, maar waarachtig en ten volle God vreest?

Oordeelt dan een rechtvaardig oordeel. Dit is de fout dat wij de ene mens naar de andere mens, het ene karakter naar het andere karakter, de ene trouw naar de andere trouw afmeten, dat wij bij de beoordeling van andere godsvrucht vooral onze eigen opvatting van vroomheid zo graag tot maatstaf gebruiken. De jood die Paulus van beginselverzaking verdenkt, als hij Paulus de Grieken een Griek ziet worden. De Griek die Paulus van beginselverzaking verdenkt, als hij Paulus den Joden een Jood ziet worden. In onze voorstelling van de waarheid hebben wij allen onze eenzijdigheden en onze bekrompenheden en wanneer nu een ander tegen die eenzijdigheden en bekrompenheden ingaat, dan bezwijken wij o zo licht voor de verzoeking om dit als een verzet tegen de waarheid zelve aan te merken. Als een ander niet handelt precies zoals wij in dit geval zouden gehandeld hebben, en ook misschien hadden moeten handelen, kost het ons heel wat zelfverloochening om een afkeurend oordeel terug te houden. Wij hebben te weinig oog voor de rijkdom der schakeringen, die het godsdienstig leven openbaart. Wij hebben allen te strijden tegen de neiging om in ons goed- en afkeuren aan eigen liefhebberijen en sympathieën een beslissende stem in 't kapittel toe te kennen. Wees toegankelijk van aard, en er is alle kans dat u de heerlijke trouw die in Elia's bloedige gestrengheid uitkomt, niet ten volle vermoogt te waarden. Bezit een streng karakter en 't is niet onwaarschijnlijk dat de schittering van het goud der echte godsvrucht in Obadja's leven u verborgen blijft.

"Wij ontvingen allen", zegt da Costa terecht, "in onze opvoeding en ontwikkeling een plooi in ons verstand en gevoel, die er even vast inblijft als een vouw in het papier. Eerst door het geheel nat te maken en onder de

pers te zetten gaat de vouw eruit; docht dit is niet te doen met de plooiën en vouwen in ons geestelijk leven. Wij moeten dus, zolang wij hier beneden zijn, met elkaar tevreden zijn, als wij elkaar maar mogen ontmoeten in het geloof aan de enige en eeuwig gezegende Vader. Laat anderen de vrijheid, die u van anderen voor uzelf begeert. Laat uw geweten niet binden met wat eens anderen geweten bindt, en bindt wederkerig niemands geweten met datgene waarmee u uw geweten gebonden voelt”(1 Kor.10:24-30).

Er was eens een schoenmaker die Christus in onverderfelijkheid had lief gekregen maar zich verbeeldde dat anderen, die niet in alles geloofden en belden en handelden als hij, toch maar slechte of halve Christenen waren. Een heer liet hem op zekere dag bij zich komen en zich door hem een paar schoenen aanmeten. Daarna verzocht hij hem ook voor zijn zoon, een jongen van 14 jaar, een paar schoenen te maken. Ons bekrompen baasje wilde toen ook die zoon de maat nemen. Maar de vader wilde hem dat niet toestaan, zegende: “dat is niet nodig, maak ze maar naar mijn leest!” En toen de schoenmaker grote ogen opzette en zei dat ’t zo eenvoudig niet ging, maakt de ander hem de opmerking: “ei, zo! U wilt voor ieder van uw klanten schoenen maken naar zijn eigen maat en u wilt tevens dat God alle Christenen naar één en dezelfde leest, naar uw leest vormen zal!” De man stond beschaamd, en beloofde met tranen in de ogen beterschap.

Zouden de meesten onzer ook niet een dergelijk lesje nodig hebben?

Laat ons toch onze geestelijke duimstokken wegwerpen, allemaal wegwerpen, in naam van God, die ’t alleen weet!

Laat ons bidden om van onze eenzijdigheid te worden verlost!

Laat ons liefhebben, liefhebben, liefhebben!

In de waarachtige liefde schuilt het geheim van waarachtige liberaliteit.

Elia en Obadja, in beiden het werk van God, in beiden iets van de heerlijkheid van God.

De ene ster verschilt in heerlijkheid van de andere ster.

De heerlijkheid van de ene ster verhoogt de heerlijkheid van de andere ster.

Toch beide sterren.

Beide heerlijkheid.

En in de grond één heerlijkheid. (Tot zover Jonker)

Ons levensdoel

Wij horen de psalmist zich afvragen wat de mens is in Psalm 8:4

4 Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en de zoon des mensen, dat Gij hem bezoekt?

Afgemeten aan de grootte van het universum, aan de grootte van sommige planeten en sterren, is de aarde waarop wij wonen maar een speldenpunt, een stofje. Wij mensen zijn in dat opzicht nóg veel kleiner, als mieren en vlooien. Wanneer wij onze leeftijd vergelijken met die van de planeten en die van de aarde waarop we wonen, is onze leeftijd gelijk als aan die van een eendagsvlieg. Wij zijn toch maar nietige mensjes op aarde, die zich groots wanen en toch wel heel wat kunnen presteren. Ja, onze prestaties lijken groots. We zijn best een heel eind gevorderd vergeleken bij onze verre voorouders in het stenen tijdperk, en ook vergeleken bij onze vaders in de Middeleeuwen. De laatste honderd jaar hebben wij grote vorderingen gemaakt op technologisch gebied. De wetenschap op allerlei gebied is met grote sprongen vooruitgegaan. Maar toch zien we nog veel ellende rond ons heen in deze wereld. Velen zijn ziek. Het schijnt dat wij ons nog steeds niet naar behoren kunnen voeden overeenkomstig de wetten van de natuur. Wij kunnen nog steeds niet in vrede op aarde met elkaar leven, gezien de vele oorlogen en massavernietigingswapens.

De aarde als woonplaats wordt door ons vervuild op allerlei terrein, en ook uitgebuut wat grondstoffen betreft. Wij leven duidelijk in een ‘neem-cultuur’, en hebben het échte geven nog niet geleerd.

Parijs watervervuiling

Wij mensen, die goed bezien een groot wonder Gods zijn, zo mooi gebouwd en samengesteld tot wat wij zijn en kunnen, begiftigd met redelijk verstand, zijn ons kennelijk nog niet bewust wat we zijn en wat wij behoren te zijn. Wij worden als mens wel de ‘Kroon der Schepping’ genoemd, maar daar gedragen we ons nog niet naar. De prachtige natuur waarin wij mogen leven zijn we aan het vernielen in veel opzichten. En

waarom? Om onze levensstijl te kunnen voortzetten. Wij die als mensen ongekende mogelijkheden en potenties bezitten -of liever verkregen hebben- dienen deze te leren gebruiken tot het verheven doel om daarmee onze Schepper, onze naasten, onszelf en de aarde te dienen. Helaas, velen schijnen het doel van het leven niet te kennen. Ze begrijpen ook niet waarom God ons het leven heeft gegeven.

Er is slechts één antwoord, en dat is dat wij onszelf als mens dienen te verwerklijken om waarlijk mens te zijn, edel, getrouw, liefdevol, behulpzaam, loyaal, etc., dat wil zeggen: de leefwijze van het 'geven'.

Wij krijgen daartoe een bepaalde tijd, de één langer dan de ander, maar wel voldoende om op de levens-leerschool de lessen van het waarachtige mens-zijn te leren. Op deze leerschool komen we nooit uitgeleerd, en een diploma van goed gedrag zit er ook nog niet in zolang wij met elkaar op aarde er niet een Paradijs van hebben gemaakt. Naar blijkt zijn velen lichamelijk ongezond, voeden zich ongezond, en wat erger is, dat velen ook blij geven van geestelijke ongezondheid, verblindheid. Lichamelijk zijn er nog veel prestaties geleverd o.a. in sport, muziek, arbeid, en wat al niet meer, maar in geestelijk opzicht zijn we nog maar heel arm er aan toe als individuen, landen en mensheid. Er zijn wel enkele grote geesten geweest onder ons, grote kunstenaars, denkers, uitvinders, kopstukken, maar toch zijn er maar weinigen geweest en nog aanwezig in wie wij een bijna volmaakte harmonie zien tussen materie en geest, dus God-mensen. Mensen die uitblonken op vele terreinen van het leven waren er maar weinigen te vinden, als Michelangelo, Dante, Leonardo da Vinci, Copernicus, Albert Schweitzer, Nicolaas Tesla, Abraham Kuyper, om er maar enkele te noemen. Naar het schijnt bevinden wij ons momenteel niet in een stijgende lijn wat betreft zelfverwerklijking, hoewel de middelen daartoe ons wel aangereikt worden via moderne technieken.

Wij beschouwen hier in het Westen vooral het verstand als het hoogste goed. Onze kinderen en kleinkinderen moeten het liefst bij 3 jaar al naar school, om daar volgestopt te worden met verstandelijke kennis.

Natuurvolkeren echter op het eiland Moorea boven Australië, en de Baduy-stammen op Java leven nog bij de natuur, en wel vanuit hun hart. In brochure 631 is daarover geschreven.

Wij bezitten teveel verstand en hebben te weinig wijsheid.

Wij dienen vanuit ons hart te gaan leven, in overeenstemming met de wetten der natuur. Wij dienen onze geest te ontwikkelen, dan vergroot het verstand zich vanzelf wel. Wanneer wij daartoe overgaan lossen de wereldproblemen zich vanzelf op. Dan zijn er geen jeugdproblemen meer, geen drank- en drugs-problemen, geen huwelijksproblemen, etc. De enige wijze om de ontaarding van onze wereld tegen te gaan is, terug te keren tot de intuïtie van ons hart, waarbij onze geest tot verlichting komt, tot hogere bewustwording. Een gevend hart, zoals van onze Schepper geschreven staat, dat Hij mild geeft en niet verwijt, zie: Jakobus 1:5.

Wij die momenteel leven en borduren op het totaal van hetgeen onze voorgelachten presteerden, dienen te waken voor verval. De slak klimt moeizaam omhoog, maar wanneer deze zich niet goed inspant, zakt hij verder naar beneden dan hij omhoog was geklommen. Wij dienen dan ook niet terug te vallen naar beneden, maar wél terug te keren tot de natuur. Alles wat tegennatuur of onnatuur is dienen wij op te sporen en te verlaten, willen wij overleven.

Dat wil niet zeggen dat we alsdan alle vragen van het leven kunnen beantwoorden. Er blijven vragen over, als:

Wat is leven, en wat is dood? En waarom moeten wij sterven, en is er leven na de dood? Waarom weten we niet in de meeste gevallen wanneer we zullen sterven? En waarom is de dood voor velen zo beangstigend? Kunnen wij in alle rust en zekerheid leven en sterven?

Waar zijn we in feite bang voor?

Het gaat om vertrouwen op God vanuit het hart, dat daartoe in staat is gesteld. Immers, voor hen die weten wat het leven is, wat de dood is, en

wie God is, is er geen enkele reden tot angst. Gingen de martelaren niet juichend de brandstapel op? Wat wij zaaien zullen wij maaien. Onze toekomst wordt door onszelf bepaald. Wij kunnen onze toekomst maken en of breken. Het goede zal altijd overwinnen, want wanneer het kwaad in deze wereld zou overwinnen, zal het kort erna in zichzelf weer ten ondergaan.

Magnetisme is de negatieve kracht in het torsieveld van onze hersenmaterie, van intelligentie en ons ego. Magnetisme is de negatieve kracht die spanning in de materie geeft en deze naar zich toetrekt. Dan kun je je afvragen waarom magnetisme een negatieve kracht is? Dat komt doordat magnetisme een negatieve kracht is die op dualiteit is gebaseerd, op Noord en Zuid-polen. Een positieve kracht gebruikt heelheid, liefde. De eerste kracht in de Schepping was een positieve (de cirkel). De tweede kracht was de negatieve, die nodig was om de schepping te volbrengen, en om tijd te scheppen. Dat is wanneer de cirkel doorgeknipt wordt en de ronde lijn rechtgebogen tot tijdlijn, waaraan een begin en einde zit. De functie hiervan is om de mogelijkheid tot regeneratie te scheppen, waardoor de negatieve kracht zichzelf weer opheft. Dat is wanneer de tijdlijn als een bi-metaal zich weer gaat krommen tot een cirkel, die zich uiteindelijk weer sluit, zoals de ouroboros. Elke kracht scheidt een eigen veld met een speciale wet, waarmee de deeltjes vrij of gebonden zijn in een atoom. Zwaartekracht, magnetisme en elektra zijn velden die aan wetten zijn gebonden. Al deze velden hebben tot nog toe polariteiten, maar die zullen eindigen in een nieuwe situatie die eraan komt. De heelheid en eenheid is aanstaande, waarvan het getal 144.000 het heelheidsgetal vormt. De Grote Piramide was bedekt met 144.000 wit-marmeren afdekstenen. Wat ook weer wijst naar onze pijnappelklier waarin zich 144.000 magnetische deeltjes bevinden, tot onze heel-wording en hoger bewustzijn.

Door de magnetische krachten zijn we aardgebonden, veelvraten zoals de rups, maar door de heelwording regenereren wij als vlinder.

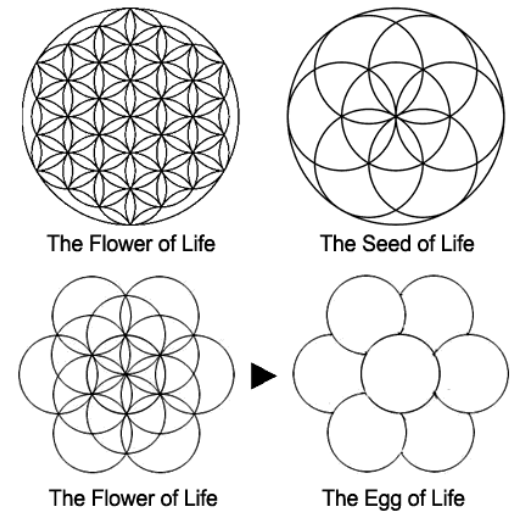
De Levensbloem

De regenboog is een stukje van de cirkels in de levensbloem. De levensbloem is een patroon dat uit cirkels bestaat. Wij mensen zijn waarnemers via onze zintuigen. Wij kijken in de wereld, dus zien, en horen de geluiden, en voelen, ruiken en proeven dat wat buiten ons is. De grote kunst is echter daarin gelegen dat zij waarnemen wat in ons lichaam aanwezig is. Buiten en binnen zijn namelijk gelijk, zoals hetgeen Boven is gelijk aan dat wat Beneden is (dat is het Hermetische principe).

Wat wij buiten ons waarnemen is de wereld, een samenwerkingsverband in het groot. In ons hoofd worden de waarnemingen van die wereld gespiegeld. Wij zien de beelden via onze ogen, en ze lijken rechtopstaand, hoewel ze in werkelijkheid op hun kop staan. Onze hersenen zijn eraan gewend en vertolken de beelden door als rechtopstaand. Wij leven in werkelijkheid een gespiegeld bestaan. Dat wordt in de Bijbel als volgt genoemd: Immers wandelt de mens als in een beeld.

Psalmen 39:6 (39-7) Immers wandelt de mens als in een beeld, immers woelen zij ijdelijk; men brengt bijeen, en men weet niet, wie het naar zich nemen zal.

Het universum, met name ons zonnestelsel waarin de planeten draaien, volgt exact het model van de levensbloem. Dat wijst naar de levenscirkel, de cyclus van het leven. In het getal 8 zien wij de verbinding van de ene cirkel met de andere, en wel omgekeerd, wat men een lemniscaat noemt. In onze hersenen is ons derde oog aanwezig, wat in mythen wordt voorgesteld als zijnde de Heilige Graal. In diverse figuren zijn onze hersenhelften te zien, met vergelijking naar vormen in de natuur die daarop lijken. Wanneer wij het boek der natuur geheel konden lezen, hebben wij daarmee het allerbetrouwbaarste

Goddelijke geschrift in handen, waar geen mensenhand aan te pas is gekomen, en geen valse pen der schriftgeleerden.

Citaat uit prof. dr. A. J. Th. Jonker 'Beter dan Robijnen', blz.19:

"Ik verzeker u, dat ook in de zogenaamd fatsoenlijke stand het aantal ongelukkige gezinnen zich op ontroerende wijze vermeerderd. Gij merkt dat niet zo terstond. Men verstaat tamelijk wel de kunst om zijn ellende binnen de deur, en zijn verdriet voor de ogen der mensen verborgen te houden. Mijn heer en mevrouw, die pas in de binnenkamer elkaar de scherpste verwijten toevoegden (naar het hoofd slingerden), ontvangen u een ogenblik later in hun salon met een innemende glimlach op de lippen en gaan o zo poeslief met elkaar om - zo lang uw visite duurt. Achter hoffelijke vormen weet de vloek soms zo heel netjes verstoppertje te spelen. Geld en ere zijn dikwerf zulke uitnemende middelen om naar buiten de indruk te geven alsof 't alles in orde is. Maar op de achtergrond, op de achtergrond menig huis heeft zijn skelet, zijn donker, vunzig knekelhol, zijn kamer met de bloedige sleutel, waar schuilt wat de wereld niet verwacht, maar waarvan Hij het geheim bezit, die getuige is van onze eenzaamheid en van hare geheimen. 't Is om te huiveren."

Geven en nemen aan de Godheid

Oude culturen dachten over de godheid of goden in menselijke termen. Zij dachten dat wanneer men de goden maar zou geven wat hen toekwam, de goden de mensen alsdan met rust zouden laten. Men zag ziekten, plagen of rampen als zijnde verschijnselen van een vertoornde godheid. Om de rust en vrede te herkrijgen meende men heilige handelingen (sacramenten) te moeten verrichten, o.a. offers brengen. Men dacht dat de goden het goede voor de mensen zouden uitvoeren, zo lang de mensen maar naar de wil van de goden zouden leven en handelen. Men bracht vele offers en geschenken aan de goden, waardoor men meende dat de goden als tegenprestatie verplicht waren om welwillend te zijn. Voor wat hoort wat. Wanneer er echter een ziekte kwam of ramp, ondanks dat er geofferd was, zocht men het gemis niet bij de goden, maar bij zichzelf.

Men ging met de goden om als of het mensen waren in een andere dimensie. Hoe meer men aan de goden gaf, hoe meer men vond dat de goden verplicht waren het hunne te geven. Deze gedachte leeft momenteel nog voort, ook in het christendom. De sacramenten zijn daarvan een voorbeeld.

Aartsvader Jakob meende ook dat hij via grote giften anderen kon beïnvloeden in zijn voordeel. Hij gaf aan Ezaü een zeer groot geschenk aan vee. Toen de broers van Jozef weer naar Egypte gingen om koren te halen en Jakob besloten had om Benjamin mee te laten gaan, gaf hij de raad om een groot geschenk voor Jozef mee te nemen, zie Genesis 43:

11 Toen zeide Israel, hun vader, tot hen: Is het nu alzo, zo doet dit; neemt van het loffelijkste dezès lands in uwe vaten, en brengt dien man een geschenk henen af: een weinig balsem, en een weinig honig, specerijen en mirre, terpentijnnoten en amandelen.

12 En neemt dubbel geld in uw hand; en brengt het geld, hetwelk in den mond uwer zakken wedergekeerd is, weder in uw hand; misschien is het een feil.

13 Neemt ook uw broeder mede, en maakt u op, keert weder tot dien man.

14 En God, de Almachtige, geve u barmhartigheid voor het aangezicht van dien man, dat hij uw anderen broeder en Benjamin met u late gaan! En mij aangaande, als ik van kinderen beroofd ben, zo ben ik beroofd!

15 En die mannen namen dat geschenk, en namen dubbel geld in hun hand, en Benjamin; en zij maakten zich op, en togen af naar Egypte, en zij stonden voor Jozefs aangezicht.

De Graai-cultuur en de Geef-cultuur

In het Nederlandse volk zit nog een overblijfsel van JHWH, waar Hij het 'geven' ingelegd heeft. Nederland geeft, wanneer er ergens rampen op aarde zijn, in verhouding tot andere landen het meeste geld. De echte Nederlander die als Israëliet een Adammens is beantwoordt in zijn geven aan de bedoeling van JHWH om een wereldwijde samenleving te vormen die gebaseerd is op geven, op samenwerking en wederzijds dienen.

Van JHWH zijn wij afhankelijk. Hij geeft ons ons dagelijks brood. Hij heeft in Deuteronomium 15 het volgende geboden:

7 Wanneer er onder u een arme zal zijn, een uit uw broederen, in een uwer poorten, in uw land, dat JHWH, uw God, u geven zal, zo zult gij uw hart niet verstijven, noch uw hand toesluiten voor uw broeder, die arm is;

8 Maar gij zult hem uw hand mildelijk opendoen, en zult hem rijkelijk lenen, genoeg voor zijn gebrek, dat hem ontbreekt.

9 Wacht u, dat in uw hart geen Belialswoord zij, om te zeggen: Het zevende jaar, het jaar der vrijlating, naakt; dat uw oog boos zij tegen uw broeder, die arm is, en dat gij hem niet gevet; en hij over u roepe tot JHWH, en zonde in u zij.

10 Gij zult hem mildelijk geven, en uw hart zal niet boos zijn, als gij hem geeft; want om dezer zake wil zal u JHWH, uw God, zegenen in al uw werk, en in alles, waaraan gij uw hand slaat.

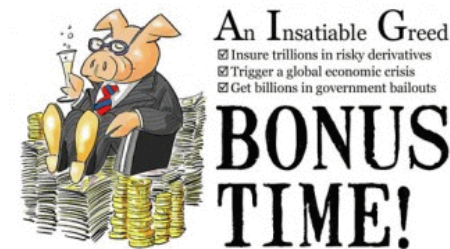
11 Want de arme zal niet ophouden uit het midden des lands; daarom gebiede ik u, zeggende: Gij zult uw hand mildelijk opendoen aan uw broeder, aan uw bedrukten en aan uw armen in uw land.

De les dat het zaliger te geven is dan te ontvangen druist in tegen de hebzucht van ons oude ego. De graai-cultuur staat lijnrecht tegenover de geef-cultuur. Wij zien dat de graai-cultuur zich vooral samentrekt rond het geld. Het geld is de enige schepping van de mens, en bestaat momenteel uit niets dan gebakken lucht. En toch raast de hele wereld als een blind paard voort op deze doodlopende weg. Overal zijn de grootste en duurste bankgebouwen de laatste halve eeuw uit de grond gestampt, waar de bankdirecteuren en belanghebbenden met grote bonussen naar huis gaan. Aan deze graaicultuur moet een halt worden toegevoerd. Men ziet zelf wel in dat het einde ervan nabij is. Er moet iets nieuws voor in de plaats komen. De topvrouw van het IMF mevrouw La Garde -de vrouw/man met de keiharde koele gelaatsuitdrukking- heeft wel 10 maal binnen drie minuten gezegd tijdens een betoog dat het financiële systeem een reset nodig heeft. Men wil opnieuw beginnen met een graai-cultuur waarin de gewone mensen nóg meer beroofd zullen worden van hun verdiensten.

De Geef-cultuur van JHWH

Onder Israel mochten geen armen zijn. JHWH had het sabbatsjaar en het jubeljaar daartoe ingesteld. Hij vroeg van het volk geen hoge belastingen, maar slechts één tiende deel van de opbrengst. Hij gaf hun het land, en een ieder ontving een erfdeel.

Jesaja 55:1 O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk!

2 Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoor aandachtiglijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vetigheid zich verlustigen.

3 Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort en uw ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u **geven** de gewisse weldadigheden van David.

Psalmen 84:11 (84-12) Want JHWH, is een Zon en Schild; JHWH zal genade en eer **geven**; Hij zal het goede niet onthouden dengenen, die in oprechtheid wandelen.

Godsdienst, dienen en geven aan God komt voort uit heidense godsvoorstellingen, wat door het christendom is overgenomen. Pas wanneer het christendom de onwaarachtigheid ervan zal gaan inzien, zal het haar aandacht kunnen richten op de échte levensproblemen van vandaag. Alle religieuze voorstellingen en belijdenissen moeten overboord, wil men een behouden nieuwe aarde verkrijgen, waarop alleen rechtvaardigen zullen wonen, die de geef-cultuur vanuit hun hart zullen invoeren.